

אולי ימצאון שם ארבעים (עד כאן מההשמטות)

עוד פותחת הנשמה ואומרת רבנו של עולם אף על פי שלא נתעסקו בתורה שמא קבלו עונשם על מה שחטאו בבית דין ונתכפר להם שנאמר (דברים כה) ארבעים יפנו לא יוסיה וממה שנתביישו לפניהם דיים להתכפר (לפניהם) להם שלא יפנסו לגיהנם. מה פתיב אחריו לא אעשה בעבור הארבעים.

השלמה מההשמטות (סימן טז)

עוד פותחת ואומרת רבנו של עולם אולי ימצאון שם שלשים כלומר אולי יש ביניהם צדיקים שעסקו והשיגו אותם השלשים מעלות הרמוזות בנבואת יחזקאל בפסוק ויהי בשלשים (שנה) וגו' והם כלולים בשלשים ושתים נתיבות חכמה שהם עשרים ושתים אותיות ועשר ספירות. וכן אולי יש ביניהם אנשים צדיקים יחידי סגולה המיוחדים שמך ב' פעמים ביום בפסוק שמע ישראל שבה כלולים עשר ספירות במלת אחד האל"ף עם החי"ת הם תשעה והמלה א' הרי עשרה והד' אמר דוד

לשון הקודש

עוד פותחת ואומרת, רבנו של עולם, אולי ימצאון שם שלשים, כלומר, אולי יש ביניהם צדיקים שעסקו והשיגו אותם השלשים מעלות הרמוזות בנבואת יחזקאל בפסוק ויהי בשלשים ושנה, והם כלולים בשלשים ושתים נתיבות חכמה, שהם עשרים ושתים אותיות ועשר ספירות, וכן אולי יש ביניהם אנשים צדיקים יחידי סגולה המיוחדים שתי פעמים ביום בפסוק שמע ישראל, שבה כלולים עשר ספירות במלת אחד. האל"ף עם החי"ת הם תשעה, והמלה א' הרי עשרה, והד' אמר דוד המלך עליו

שנאמר (דברים י) ועתה ישראל מה ה' אלהיך שאל. וכשלא מצאה, הוזרת לומר אולי ימצאון שם ארבעים (ע"ב)

מההשמטות.

עוד פותחת הנשמה ואומרת: רבנו של עולם, אף על פי שלא נתעסקו בתורה, שמא קבלו עונשם על מה שחטאו בבית דין ונתכפר להם, שנאמר (דברים כה) ארבעים יפנו לא יוסיה. וממה שנתביישו לפניהם, דיים להתכפר ולפניהם להם שלא יפנסו לגיהנם. מה פתיב אחריו? לא אעשה בעבור הארבעים.

השלמה מההשמטות (סימן טז)

הַמְלִיךָ עָלָיו הַשָּׁלוֹם עֲלֶיהָ (תהלים קי"ח) זֶה הַשַּׁעַר לִי צְדִיקִים יָבוֹאוּ
בו וְד"ל מִלְשׁוֹן שַׁעַר וּשְׁנֵי פַעַמִּים בַּיּוֹם הָרִי עֲשָׂרִים.

וְכִשְׂאִינָה מוּצָאָה, חוֹזֶרֶת וּפּוֹתַחַת וְאוֹמֶרֶת רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אוֹלֵי
יִמְצְאוּן שָׁם עֲשָׂרָה כְּלוּמַר אוֹלֵי יִמְצְאוּ בֵּינֵיהֶם מִי שֶׁעוֹסֵק
בַּעֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת וּבַעֲשָׂרַת הַדְּבָרוֹת בְּכָל יוֹם וְכֵן אוֹלֵי יִמְצְאוּן
בֵּינֵיהֶם עֲשָׂרָה שְׂמֻקְדִּימִים לְבֵית הַכְּנֶסֶת דְּהֵא תַנּוּן כֹּל (הַנְּמָא)
הַנְּמָנָה מִעֲשָׂרָה רֵאשׁוֹנִים בְּבֵית הַכְּנֶסֶת נוֹטֵל שָׂכָר כְּנֶגֶד כּוֹלָם
שְׂבָאִים אַחֲרָיו, מָה כְּתִיב, לֹא אֲשַׁחִית בַּעֲבוּר הַעֲשָׂרָה.

כָּל זֶה יֵשׁ לְנִשְׁמַת הַצְּדִיק לְלַמֵּד סִגְנוּרִיָּא וְזִכּוֹת עַל הַרְשָׁעִים
לְהַשְׁקִיט הָאֵף וְהַחֲמָה וְכִיּוֹן שְׂלֵא מְצָאָה שׁוּם זִכּוֹת לְלַמֵּד מָה
כְּתִיב (בְּרֵאשִׁית י"ח) וַיִּלְךְ יִי כַּאֲשֶׁר כָּלָה לְדַבֵּר אֶל אַבְרָהָם וְאַבְרָהָם
שָׁב לְמִקְוֹמוֹ. מַהוּ לְמִקְוֹמוֹ, לְמִקְוֹם מַעֲלָתוֹ הַיְדוּעָה. וְאִזּוּ נִסְתַּלַּק הַדִּין
וְנִסְתַּלַּק הַסִּינְגוֹר וְהַקְּטָרְג וְזִהוּ (בְּרֵאשִׁית י"ט) וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי
הַמְּלָאכִים סְדוּמָה בְּעָרֵב וְגו' וְלוֹט הוּא שְׂטָן הוּא יֵצֵר הָרַע יוֹשֵׁב
בְּשַׁעַר סְדוּם כִּי שָׁם בֵּיתוֹ דְּכְתִיב (בְּרֵאשִׁית ד) לְפָתַח חַטָּאת רוֹבֵץ.
וּמִתְחַבֵּר עִם בְּנֵי אֲדָם וּמְטַעַה אוֹתָם עַד שְׂמוֹרִידָם לְבָאָר שַׁחַת וְהוּא

לשון הקודש

אֲשַׁחִית בַּעֲבוּר הַעֲשָׂרָה.
כָּל זֶה יֵשׁ לְנִשְׁמַת הַצְּדִיק לְלַמֵּד סִגְנוּרִיָּא
וְזִכּוֹת עַל הַרְשָׁעִים, לְהַשְׁקִיט הָאֵף
וְהַחֲמָה. וְכִיּוֹן שְׂלֵא מְצָאָה שׁוּם זִכּוֹת
לְלַמֵּד, מָה כְּתוּב? (בְּרֵאשִׁית י"ח) וַיִּלְךְ ה'
כַּאֲשֶׁר כָּלָה לְדַבֵּר אֶל אַבְרָהָם וְאַבְרָהָם
שָׁב לְמִקְוֹמוֹ. מַהוּ לְמִקְוֹמוֹ? לְמִקְוֹם מַעֲלָתוֹ
הַיְדוּעָה, וְאִזּוּ נִסְתַּלַּק הַדִּין וְנִסְתַּלַּק
הַסִּינְגוֹר, וְהַקְּטָרְג. וְזִהוּ (שם י"ט)
וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הַמְּלָאכִים סְדוּמָה בְּעָרֵב
וְגוּמַר. וְלוֹט הוּא שְׂטָן, הוּא יֵצֵר הָרַע,
יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר סְדוּם כִּי שָׁם בֵּיתוֹ, שְׂכַתוֹב

הַשָּׁלוֹם עָלֶיהָ (תהלים קיח) זֶה הַשַּׁעַר לְה'
צְדִיקִים יָבוֹאוּ בו, וְדַלִּית מִלְשׁוֹן שַׁעַר,
וּשְׁתֵּי פַעַמִּים בַּיּוֹם הָרִי עֲשָׂרִים.
וְכִשְׂאִינָה מוּצָאָה, חוֹזֶרֶת וּפּוֹתַחַת
וְאוֹמֶרֶת: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אוֹלֵי יִמְצְאוּן
שָׁם עֲשָׂרָה, כְּלוּמַר, אוֹלֵי יִמְצְאוּ בֵּינֵיהֶם
מִי שֶׁעוֹסֵק בַּעֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת וּבַעֲשָׂרַת
הַדְּבָרוֹת בְּכָל יוֹם. וְכֵן אוֹלֵי יִמְצְאוּן
בֵּינֵיהֶם עֲשָׂרָה שְׂמֻקְדִּימִים לְבֵית הַכְּנֶסֶת,
שְׁהָרִי שְׁנִינּוּ, כֹּל (הַנְּמָא) הַנְּמָנָה מִעֲשָׂרָה
רֵאשׁוֹנִים לְבֵית הַכְּנֶסֶת, נוֹטֵל שָׂכָר כְּנֶגֶד
כּוֹלָם שְׂבָאִים אַחֲרָיו. מָה כְּתוּב? לֹא

גם בן עמיהם נידון על שהטעה אותם ויורד עד צערה דגיהנם וזהו
(בראשית י"ט) הנה נא העיר הזאת קרובה לנום שמה.

הרוצח, הוא עשו שופך דמים והיא מצער ואף על פי שיורד ונידון
שם עם כל זה תאותו וחשקו לחזור ולהטעות לאחרים וזהו
(בראשית י"ט) ויעל לוט מצוער: (עד כאן מדהשמטות)

עוד פותחת ואמרת אולי יש שם שלשים, אולי יש ביניהם צדיקים
שהשיגו שלשים מעלות הרמוזים בפסוק (יחזקאל א) ויהי בשלשים
שנה והם כלולים בשלשים ושתים נתיבות שהם עשרים ושתים
אותיות ועשר ספירות לפעמים הם כלולים לשמונה.

עוד פותחת ואמרת אולי ימצאון שם עשרים, שפא יגדלו בנים
לתלמוד תורה ויש להם שבר לעשרת הדברות שתי פעמים
בכל יום, דאמר רבי יצחק כל המגדל בנו לתלמוד תורה ומוליכו
לבית רבו בפקר ובערב מעלה עליו הכתוב פאלו קיים (עליו) התורה
שתי פעמים בכל יום. מה כתיב ויאמר לא אשחית בעבור
העשרים.

לשון הקודש

שהשיגו שלשים מעלות הרמוזים בפסוק
(יחזקאל א) ויהי בשלשים שנה, והם כלולים
בל"ב נתיבות, שהם כ"ב אותיות וי'
ספירות, לפעמים הם כלולים לשמונה.

עוד פותחת ואמרת: אולי ימצאון שם
עשרים, שפא יגדלו בנים לתלמוד תורה
ויש להם שבר לעשרת הדברות שתי
פעמים בכל יום, שאמר רבי יצחק, כל
המגדל בנו לתלמוד תורה ומוליכו לבית
רבו בפקר ובערב, מעלה עליו הכתוב
פאלו קיים (עליו) התורה שתי פעמים בכל
יום. מה כתוב? ויאמר לא אשחית
בעבור העשרים.

לפתח הטאת רבין, ומתחבר עם בני
אדם ומטעה אותם עד שמורידם לבאר
שחת, והוא גם בן עמיהם נדון על שהטעה
אותם, ויורד עד צערה של גיהנם, וזהו
(שם) הנה נא העיר הזאת קרובה לנום
שמה.

הרוצח הוא עשו שופך דמים, והוא
מצער. ואף על פי שיורד ונידון שם על כל
זה, תאותו וחשקו לחזור ולהטעות
לאחרים, וזהו (שם) ויעל לוט מצוער: ע"כ
מדהשמטות.

עוד פותחת ואמרת: אולי יש שם
שלשים? אולי יש ביניהם צדיקים

עוד פותחת ואמרת אולי ימצאון שם עשרה. אמרת רבנו של עולם שמה היו מאותם העשרה הראשונים של בית הכנסת שנוטל שָׁכַר כְּנָגַד כָּלֶם שְׁבָאִים אַחֲרֵיהֶם, מה כתיב (ביה) ויאמר לא אשחית בעבור העשרה.

כל זה יש לנשמת הצדיק לומר על הרשעים, פיון שלא נמצא בידם כלום, מה כתיב וילך יי כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקומו. מהו למקומו. למקום מעלתו הידועה.

אמר רבי מצוה לו לאדם להתפלל על הרשעים כדי שיחזרו למוטב ולא יפנסו לגיהנם, דכתיב, (תהלים לה) ואני בחלותם לבושי שק וגו'. ואמר רבי אסור לו לאדם להתפלל על הרשעים שיסתלקו מן העולם, שאלמלא סלקו הקדוש ברוך הוא לתרה מן העולם פשהיה עובד עבודה זרה, לא בא אברהם אבינו לעולם, ושבטי ישראל לא היו, והמלך דוד ומלך המשיח, והתורה לא נתנה, וכל אותם הצדיקים והחסידים והנביאים לא היו בעולם. אמר רבי יהודה, פיון שרואה הקדוש ברוך הוא שלא נמצא ברשעים כלום מפל אותם

לשון הקודש

הרשעים כדי שיחזרו למוטב ולא יפנסו לגיהנם, שכתוב (תהלים לה) ואני בחלותם לבושי שק וגו'. ואמר רבי אסור לו לאדם להתפלל על הרשעים שיסתלקו מן העולם, שאלמלא סלקו הקדוש ברוך הוא לתרה מן העולם פשהיה עובד עבודה זרה, לא בא אברהם אבינו לעולם, ושבטי ישראל לא היו, והמלך דוד ומלך המשיח, והתורה לא נתנה, וכל אותם הצדיקים והחסידים והנביאים לא היו בעולם. אמר רבי יהודה, פיון שרואה הקדוש ברוך הוא שלא נמצא

עוד פותחת ואמרת: אולי ימצאון שם עשרה. אמרת: רבנו של עולם, שמה היו מאותם העשרה הראשונים של בית הכנסת שנוטל שָׁכַר כְּנָגַד כָּלֶם שְׁבָאִים אַחֲרֵיהֶם. מה כתוב וכו'? ויאמר לא אשחית בעבור העשרה.

כל זה יש לנשמת הצדיק לומר על הרשעים. פיון שלא נמצא בידם כלום, מה כתוב? וילך ה' כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקומו. מהו למקומו? למקום מעלתו הידועה. אמר רבי מצוה לו לאדם להתפלל על

הענינים, מה כתיב ויבאו שני המלאכים סדמה וגו'. (עד כאן מדרש הנעלם): (דף קה ע"ב).

זהר

אֲרָדָה נָא וְאֶרְאֶה הַכְּצַעְקָתָהּ הַבָּאָה אֵלַי עָשׂוּ
 כָּלָה. לְמֵאן קָאָמַר. אִי תִימָא לְאַנּוּן
 מְלֹאכִין. מָאן חָמָא מְלִיל עִם דָּא וּפְקִיד לְדָא. אֵלָא
 לְאַבְרָהָם קָאָמַר דְּבִרְשׁוּתִיהּ קְיָיִמִין אַנּוּן אֶתְרִי. דְּבַר
 אַחַר לְאַנּוּן מְלֹאכִין. מַה דְּאֶתְמַר לְאַבְרָהָם מַה
 טַעְמָא עָשׂוּ. עָשָׂה מִיבְעֵי לִיָּהּ. מָאִי עָשׂוּ. (אֵלָא) דָּא
 אַבְרָהָם וּשְׂכִינְתָּא דְלָא אַעֲדֵי מִנִּיהּ. (דְּבַר אַחַר) עָשׂוּ מַה
 דְּאֶתְמַר לְמְלֹאכִין, בְּגִין דִּהוּ זְמִינִין תַּפְּן וְהוּ
 מִשְׁתַּבְּחִין לְמַעַבְדֵּי דִינָא, וְעַל דָּא עָשׂוּ.

דְּבַר אַחַר עָשׂוּ (לְמַעַבְדֵּי) כְּתַרְגוּמוֹ עֲבָדוּ. וְכִי לֹא הָוּה
 יָדַע קְדָשָׁא בְרוּךְ הוּא דְאִיהוּ אָמַר אֲרָדָה נָא
 וְאֶרְאֶה, וְהָא כְּלָא אֶתְגְּלִי קַמִּיהּ. אֵלָא אֲרָדָה נָא

לשון הקודש

לאותם מלאכים. מה שנאמר לאברהם,
 מה הטעם עשו? הנה צריך לכתב עשה.
 מה זה עשו? ואלא זה אברהם ושכינה
 שלא זזה ממנו. ודבר אחר עשו – מה
 שנאמר למלאכים, משום שהיו מזמנים
 לשם, והיו נמצאים לעשות דין, ועל זה
 עשו.

דְּבַר אַחַר עָשׂוּ – (ולעשות) כְּתַרְגוּמוֹ עֲבָדוּ.
 וְכִי לֹא הָוּה יָדַע הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

ברשעים כלום מפל אותם הענינים, מה
 כתוב? ויבאו שני המלאכים סדמה וגו'.
 עד כאן מדרש הנעלם

זהר:

אֲרָדָה נָא וְאֶרְאֶה הַכְּצַעְקָתָהּ הַבָּאָה אֵלַי
 עָשׂוּ כָּלָה. לְמִי אָמַר? אִם תֹּאמַר לְאוֹתָם
 הַמְּלֹאכִים – מִי רָאָה מְדַבֵּר עִם זֶה וּמַצִּיחַ
 אֶת זֶה? אֵלָא לְאַבְרָהָם אָמַר, שְׂפָרְשׁוּתוֹ
 עוֹמְדִים הַמְּקוּמוֹת הִלְלוּ. דְּבַר אַחַר –

מִדְרָגָא דְרַחֲמֵי לְדְרָגָא דְדִינָא, וְהֵינֵנוּ (האי) יְרִידָה.
וְאַרְאֶה, רְאִייהָ דָּא הִיא לְאַשְׁמַחָא עֲלִיהוֹן בְּמֵאן דִּינָא
יְדִין לִוּן.

אַשְׁכַּחֲוֵן רְאִייהָ לְטַב וְאַשְׁכַּחֲוֵן רְאִייהָ לְבִישׁ. רְאִייהָ
לְטַב, דְּכַתִּיב, (שמות ב) וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיֵּדַע. רְאִייהָ לְבִישׁ, דְּכַתִּיב אֶרְדָּה נָא וְאַרְאֶה
(ג"א אַשְׁכַּחֲוֵן יְרִידָה לְטַב וְאַשְׁכַּחֲוֵן יְרִידָה לְבִישׁ. לְטַב דְּכַתִּיב, (שמות יט) וַיֵּרֶד יְיָ עַל הַר
סִינַי. (במדבר יא) וַיְרַדְתִּי וְדַבַּרְתִּי עִמָּךְ שָׁם. יְרִידָה לְבִישׁ אֶרְדָּה נָא בְּגִין) לְאַשְׁמַחָא
עֲלִייהוּ בְּדִינָא, וְעַל דָּא אָמַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
הַמְכַסֶּה אֲנִי מֵאַבְרָהָם:

וְאַבְרָהָם הָיוּ יְהִיָּה לְגֻזֵי גְדוֹל וְעֲצוּם. מָאֵי טַעְמָא
בְּרַכָּה דָּא הָכָא. אֲלֵא בְּגִין לְאוֹדְעָא
דְּאַפִּילוּ בְּשַׁעֲתָא דְקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְתִיב בְּדִינָא
עַל עֲלָמָא לָא אֲשַׁתְּנִי. דְּהָא יְתִיב בְּדִינָא עַל דָּא

לשון הקודש

יְרִידָה לְטוֹב וּמַצְאָנוּ יְרִידָה לְרַע. לְטוֹב – שְׁכַתוּב
(שם יט) וַיֵּרֶד ה' עַל הַר סִינַי. (במדבר יא) וַיְרַדְתִּי
וְדַבַּרְתִּי עִמָּךְ שָׁם. יְרִידָה לְרַע – אֶרְדָּה נָא, בְּשַׁבִּיל
לְהַשְׁגִּיחַ עֲלֵיהֶם בְּדִין, וְעַל זֶה אָמַר
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַמְכַסֶּה אֲנִי מֵאַבְרָהָם.
וְאַבְרָהָם הָיוּ יְהִיָּה לְגֻזֵי גְדוֹל וְעֲצוּם. מָה
הַטַּעַם הַבְּרַכָּה הַזֹּאת פֶּאֶן? אֲלֵא פְּדִי
לְהוֹדִיעַ שְׂאֵפְלוֹ בְּשַׁעֲתָא שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא יוֹשֵׁב בְּדִין עַל הָעוֹלָם, לָא מִשְׁתַּנְּהָ.

שְׁהוּא אָמַר אֶרְדָּה נָא וְאַרְאֶה, וְהֵרִי הַכֹּל
לְגֻזֵי לְפָנָיו? אֲלֵא אֶרְדָּה נָא מִדְּרָגַת
הַרְחֵמִים לְדְרָגַת הַדִּין, וְהֵינֵנוּ וְזוֹ יְרִידָה.
וְאַרְאֶה – רְאִייהָ זֶה לְהַשְׁגִּיחַ עֲלֵיהֶם בְּאִיזָה
דִּין יְדוּן אוֹתָם.

מַצְאָנוּ רְאִייהָ לְטוֹב וּמַצְאָנוּ רְאִייהָ לְרַע.
רְאִייהָ לְטוֹב – שְׁכַתוּב (שמות ב) וַיֵּרָא
אֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּדַע. רְאִייהָ לְרַע
– שְׁכַתוּב אֶרְדָּה נָא וְאַרְאֶה גִּי'א מַצְאָנוּ

(ד"א ל"ג ו'תיב) וּבְרַחֲמֵי עַל דָּא וְכֹלָא בְּרַגְעָא חֲדָא
וּבְשַׁעְתָּא חֲדָא.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה וְהָא כְּתִיב, (תהלים טט) וַאֲנִי תַפְלְתִּי
לְךָ יי עַת רַצוֹן. זְמַנֵּן דְּאִיהוּ עַת רַצוֹן וְזְמַנֵּן
דְּלֹא אִיהוּ עַת רַצוֹן. זְמַנֵּן דְּשָׁמַע וְזְמַנֵּן דְּלֹא שָׁמַע.
זְמַנֵּן דְּאִשְׁתַּכַּח וְזְמַנֵּן דְּלֹא אִשְׁתַּכַּח דְּכְתִיב, (ישעיה נה)
דְּרִשׁוּ יי בְּהַמְצָאוֹ קְרֹאוּהוּ בְּהִיּוֹתוֹ קְרוּב.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר פָּאן לִיחִיד פָּאן לְצַבּוּר. פָּאן
לְאַתְרַּת חַד וְכָאן לְכוּלֵי עֲלָמָא. בְּגִינֵי כֵךְ בְּרִיד
לִיה לְאַבְרָהָם דְּאִיהוּ שָׁקִיל כְּכֹל עֲלָמָא דְּכְתִיב, (בראשית
ב) אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהַבְרָאָם (וכתיב) וְתַנִּינֵן
בְּאַבְרָהָם. יְהִיָּה בְּגִימְטָרִיא שְׁלֵשִׁים. הָכִי תַנִּינֵן תְּלַתִּין
צְדִיקִים אֲזַמִּין קַדְשָׁא בְּרִיד הוּא בְּכֹל דְּרָא וְדָרָא
לְעֲלָמָא. כְּמָה דְּאֲזַמִּין לְאַבְרָהָם.

לשון הקודש

קְרֹאוּהוּ בְּהִיּוֹתוֹ קְרוּב.
אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, פָּאן לִיחִיד, פָּאן
לְצַבּוּר. פָּאן לְמָקוֹם אֶחָד, וְכָאן לְכֹל
הָעוֹלָם. מִשּׁוּם כֵךְ בְּרִיד אֶת אַבְרָהָם,
שֶׁהוּא שָׁקִיל כְּכֹל הָעוֹלָם, שְׁפָתוֹב (בראשית
ב) אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
בְּהַבְרָאָם, (וכתיב) וְשָׁנִינוּ בְּאַבְרָהָם. יְהִיָּה
בְּגִימְטָרִיא שְׁלֵשִׁים. כֵךְ שְׁנִינוּ, שְׁלֵשִׁים
צְדִיקִים מְזַמִּין הַקְדוּשָׁא בְּרוּךְ הוּא בְּכֹל

שְׁהָרֵי יוֹשֵׁב בְּדִין עַל זֶה וְד"א וְיוֹשֵׁב
וּבְרַחֲמִים עַל זֶה, וְהַכֹּל בְּרַגְעָא אֶחָד
וּבְשַׁעְתָּא אֶחָת.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, וְהָרִי כְּתוּב (תהלים טט)
וַאֲנִי תַפְלְתִּי לְךָ ה' עַת רַצוֹן. לְפַעְמִים
שֶׁהוּא עַת רַצוֹן, וְלְפַעְמִים שְׁאִינוּ עַת
רַצוֹן. לְפַעְמִים שְׁשׁוּמַע, וְלְפַעְמִים שְׁלֹא
שׁוּמַע. לְפַעְמִים שְׁנִמְצָא, וְלְפַעְמִים שְׁלֹא
נִמְצָא, שְׁפָתוֹב (ישעיה נה) דְּרִשׁוּ ה' בְּהַמְצָאוֹ